

Сьогодні настав час озвучити болючі проблеми в етнонаціональних взаєминах і, нарешті, розв'язати їх. Передусім слід подолати певну недовіру, яка інерційно існує у цій царині в українському суспільстві. Розвиток державотворчої української нації та реалізація прав національних меншин не мають суперечити й загрожувати одне одному. Про це заявив віце-прем'єр-міністр України О. Сич на установчому засіданні громадської експертної ради з етнонаціональних питань при віце-прем'єр-міністрові.

До складу ради увійшли історик та етнополітолог, член Наукової ради з проблем національних відносин при НАН України В. Нахманович, заступник голови Конгресу національних громад А. Ленчовська, керівник програм розвитку громадянського суспільства Українського незалежного центру політичних досліджень Ю. Тищенко, соціолог, науковий співробітник Інституту економіки та прогнозування НАН України О. Шестаковський, правник, політолог, публіцист Г. Друзенко, політолог, професор кафедри політології НаУКМА О. Гарань.

Учасники наради одностайно погодилися, що відсутність послідовної гуманітарної політики становить сьогодні чи не найбільший виклик для суспільства й держави. «Національна політика має бути спрямована передусім на створення єдиної української політичної нації, посилення єдності українського етносу, а також на забезпечення реалізації прав усіх національних меншин та етнічних груп і боротьбу із розпалюванням міжетнічної ворожнечі», – наголосив В. Нахманович.

У свою чергу Ю. Тищенко зазначила: «Потрібен закон про засади державної етнонаціональної політики, який має проходити якнайширше обговорення в суспільстві – із різними спільнотами, групами експертів, представниками регіонів, а також із міжнародними органами на кшталт Верховного комісара ОБСЄ у справах національних меншин». Крім централізованого скерування політики у цій царині необхідна й активна співпраця влади та громадянського суспільства. «Громадські організації напрацювали низку освітніх ініціатив із питань толерантності, міжнаціональних взаємин. Зараз дуже важливо на державному рівні заохочувати включення таких практик до освітнього процесу у школах, вишах тощо», – додала А. Ленчовська.

Віце-прем'єр-міністр високо оцінив пропозиції експертної громадськості щодо різних форм просвітницької роботи у сфері етнонаціональних відносин (зокрема мультилінгвальної освіти для нацменшин, таборів толерантності тощо) та наголосив на необхідності проведення ефективного діалогу між владою й різними національними групами в Україні. «Потрібно говорити із

гуманітарною елітою, зокрема Східної України, потрібно оцінити потреби й побоювання кожного регіону й національної групи. Ми маємо діагностувати фобії й лікувати їх. Національне розмаїття України нарешті має сприйматися суспільством не як небезпека, а як невичерпний ресурс розвитку», – підсумував О. Сич (*Олександр Сич: Зараз слушний час для подолання етнонаціональних фобій // Урядовий портал (<http://www.kmi.gov.ua>). – 2014. – 25.04*).